

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **Ing. J. L.**, proti žalovanému: **Obvodní soud pro Prahu 5**, nám. Kinských 234/5, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 11. 2013, č. j. 62 Si 96/2013, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 10 A 4/2014, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

t a k t o :

I. Návrh **s e z a m í t á .**

II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 10. 1. 2015, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 15. 1. 2015, se žalobce (dále jen „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). Navrhovatel požaduje určit Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) lhůtu pro vydání rozhodnutí v řízení vedeném u něj pod sp. zn. 10 A 4/2014.

[2] Navrhovatel uvedl, že řízení před městským soudem trvá již více než jeden rok. Přitom se jedná o věc jednoduchou; navrhovatel podal žalobu proti „obstrukčně“ vydanému rozhodnutí správního orgánu o odložení žádosti o zpřístupnění informací podle zákona č. 106/1999 Sb., přezkoumávaný správní spis je malého rozsahu a o obdobných věcech již správní soudy rozhodovaly. Od podání této žádosti již uplynuly téměř dva roky, podle navrhovatele tak je celková délka řízení nepřiměřená. Navrhuje proto, aby Nejvyšší správní soud určil městskému soudu lhůtu, v níž by byl povinen rozhodnout ve věci.

[3] Městský soud ve vyjádření k věci konstatoval, že žaloba byla podána dne 8. 1. 2014 a soud činil postupně nutné procesní úkony. Naopak žalobce činí procesní úkony, které nesměřují k vyřešení věci. Nynější věci zároveň předchází podle přiděleného pořadí nápadu příslušného soudce zpravodaje k rozhodnutí věci z předchozích roků (2010 až 2014), nejedná se o věc s přednostním režimem a nelze ji tedy upřednostnit na úkor dříve podaných žalob.

[4] Nejvyšší správní soud zjistil ze soudního spisu městského soudu následující skutečnosti. Dne 8. 1. 2014 byla městskému soudu podána žaloba, kterou navrhovatel brojil proti rozhodnutí (sdělení) žalovaného ze dne 5. 11. 2013, č. j. 62 Si 96/2013, jímž odložil navrhovatelovu žádost

o sdělení informací pro neuhrazení poplatku za zpracování požadované informace. Usnesením ze dne 15. 1. 2014 městský soud navrhovatele vyzval, aby ve lhůtě deseti dnů od doručení této výzvy uhradil soudní poplatek ve výši 3.000 Kč, a přípisem ze dne 28. 1. 2014 jej poučil o složení senátu, který bude ve věci rozhodovat. Dne 23. 1. 2014 navrhovatel uhradil soudní poplatek. Dne 3. 3. 2014 bylo městskému soudu doručeno vyjádření žalovaného k žalobě; žalovaný též uvedl, že nemůže předložit soudu správní spis, neboť ten zapůjčil Ministerstvu spravedlnosti k prošetření navrhovatelovy stížnosti.

[5] Podáním městskému soudu ze dne 14. 3. 2014 namítl navrhovatel podjatost ve věci rozhodujících soudců; městský soud proto postoupil dne 24. 3. 2014 Nejvyššímu správnímu soudu tuto námitku k posouzení. Ten usnesením ze dne 30. 4. 2014, sp. zn. Nao 124/2014, rozhodl tak, že označení soudci městského soudu nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování věci vedené u městského soudu pod sp. zn. 10 A 4/2014. Usnesení bylo navrhovateli doručeno dne 9. 5. 2014. Navrhovatel se poté domáhal podáním ze dne 25. 5. 2014 určení lhůty k provedení procesního úkonu podle § 174a o soudech a soudcích; návrh byl evidován u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Aprn 4/2014. Usnesením ze dne 19. 6. 2014, č. j. Aprn 4/2014 - 53, soud návrh zamítl s tím, že již bylo o námitce podjatosti (podané městskému soudu dne 28. 3. 2014) rozhodnuto a úkon, jehož se navrhovatel domáhal, byl učiněn. Návrh na určení lhůty tak již nebyl důvodný.

[6] Obsahem soudního spisu je dále přípis žalovaného ze dne 6. 8. 2014, jímž městskému soudu sdělil, že správní spis byl zaslán dne 8. 4. 2014 Ministerstvu spravedlnosti spolu se stížností navrhovatele a dosud nebyl žalovanému vrácen. Poté městský soud obdržel v pořadí druhý návrh na určení lhůty, který byl Nejvyššímu správnímu soudu doručen dne 25. 9. 2014. Uvedený návrh zamítl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 6. 10. 2014, č. j. Aprk 48/2014 - 85. Následně podal navrhovatel další návrh na určení lhůty; o tomto návrhu rozhoduje Nejvyšší správní soud v nynější věci.

[7] Nejvyšší správní soud podaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu zhodnotil a dospěl k závěru, že není důvodný.

[8] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[9] Pokud návrh směřuje proti krajskému soudu ve věci správního soudnictví, je soudem příslušným rozhodnout o návrhu Nejvyšší správní soud. Zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[10] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení shora uvedeného postupu městského soudu dospěl k závěru, že městský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věci po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout.

[12] Momentálně již sice městský soud po dobu několika měsíců žádné přípravné procesní úkony nečiní, avšak stav řízení, kdy soud vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout, nicméně v dané věci, která nemá přednostní režim, stále nerozhodl, jelikož rozhoduje věci, které napadly dříve, není sám o sobě známkou průtahy v řízení. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu. Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá.

[13] V posuzované věci dosavadní doba řízení takto nepřiměřeně dlouhá zcela jistě není, Nejvyšší správní soud tedy neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl jako nedůvodný.

[14] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, byl-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. ledna 2015

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu